

ONTMOETINGEN

Detail uit Cap Griz Nez, 2009, Arne Reynaert

STRATEGIE P.4
INKOMEN UIT AANDELEN OM UW LEVENSTANDAARD TE BEHOUDEN?

PRODUCTEN P. 16
BELEGGEN IN AMERIKAANS VASTGOED NA DE CRISIS

KUNSTMARKT P.7
ARNE REYNAERT, DE MAGIE VAN HET NIETS

TRENDS P. 18
WAT MAAKT U GELUKKIG?

JAN DE CONINCK
VOORZITTER VAN HET DIRECTIECOMITÉ

EDITORIAAL

Geachte lezer,

Hopelijk heeft u kunnen genieten van een deugdvolle pauze deze zomer. Het leek wel of de financiële markten ons dit ook gunden, want er was merkelijk minder nervositeit op de markten dan vorig jaar en de tendens was positief. Nu zowel de politici als de beleggers terug zijn uit vakantie en in de media de politieke en economische toestand volop op de voorgrond treedt, merken we dat de problemen van voor de zomer niet zijn opgelost. Hoe een belegger voor de lange termijn voordeel kan halen uit de volgende politieke of economische crisis leest u in het artikel van onze Chief Investment Officer Peter Ampe.

Jeroen Vandamme, Product Specialist, heeft het over de heropleving van de Amerikaanse vastgoedmarkt. Het Amerikaanse vastgoed trekt weer aan en dit betekent in eerste instantie een heropleving van de huurmarkt. Later volgen dan de vastgoedprijzen. U verneemt meer hoe u kunt beleggen in Amerikaans vastgoed.

In onze rubriek "Kunstmarkt", hebben we het in deze editie over twee Belgische kunstenaars. De gerenommeerde Belgische artiest Jan Fabre exposeert van 12 oktober 2012 tot 27 januari 2013 in het Museum voor Schone Kunsten te Brussel. Verder maakt u kennis met Arne Reynaert en zijn werk in een exclusief interview.

U vernam ongetwijfeld in de media dat de regering de antimisbruikbepaling heeft herschreven om zo het fiscaal misbruik aan te pakken. De nieuwe regelgeving zorgt echter voor verwarring en Katia Gevaert en Annick Haerens van Patrimoniaal Advies zullen u hierover meer duidelijkheid brengen.

Tot slot worden in de rubriek "On the Field" de synergieën binnen Société Générale toegelicht. Ik kan u alvast meedelen dat ons magazine Ontmoetingen vanaf de volgende editie niet enkel een nieuwe naam krijgt, maar ook een meer internationale uitstraling met bijdragen van specialisten binnen hun vakgebied van de groep Société Générale.

We wensen u veel leesplezier.

KUNSTMARKT
JAN FABRE
 Chapters I-XVIII. Waxes & Bronzes

Net als bij voorgaande exposities stellen de Koninklijke Musea voor Schone Kunsten van België het werk van de internationaal befaamde beeldhouwer en regisseur Jan Fabre tentoon. Met een reeks van 18 bronzen en wassen bustes met dierenhoofden die voorzien zijn van hoorns en oren creëert hij een galerie van klassieke sculpturen, waarvan hij de mogelijke betekenissen als een zelfportret/zelfbeeld beschouwt.

Hoofdstuk VII, 2010, was, 93x25x63 cm

foto: Piet Verbruggen, © Angelos

Net als bij voorgaande tentoonstellingen die veel succes oogstten, zoals in het Louvre in Parijs (2008) met de Engel van de metamorfose en het Kunsthistorisches Museum van Wenen (2011) met de De jaren van het uur blauw, stellen de Koninklijke Musea voor Schone Kunsten van België het werk van de internationaal befaamde beeldhouwer en regisseur Jan Fabre tentoon, in de zalen die gewijd zijn aan de Oude meesters. In de ruimte naast de prestigieuze Rubenszaal zal de kunstenaar een galerie inrichten met klassieke sculpturen. Het gaat om bronzen en wassen beelden, eigentijdse zelfportretten, die volgens de traditionele regels van de kunst zijn gemaakt. Fabre zal ze op één rij opstellen en op die manier wil hij de traditie van historische galerieën in zijn concept verwerken. Fantasie en enige orde vloeien samen in een ruimte die de historisch-artistieke traditie en het huidige, ironische imago van de mens verenigen, een analyse die wordt onderstreept door de beelden.

Al meer dan 25 jaar bekleedt de multi-getalenteerde avant-gardist Jan Fabre (Antwerpen, 1958) een vooraanstaande plaats in de internationale kunstwereld, als beeldend kunstenaar, regisseur en auteur. Op het einde van de jaren 1970 heeft hij een opleiding gevolgd aan de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten en aan het Stedelijk Instituut voor Sierkunsten en Ambachten in Antwerpen. Jan Fabre geniet grote faam bij een breed publiek dankzij werken die gaan van tekeningen in blauwe kogelpen - Het Uur Blauw (1977-1992) en het Tivolikasteel (1990), het plafond van de Spiegelzaal in het Koninklijk Paleis in

"WANNEER JE IN DE SPIEGEL KIJKT, ZIE JE EEN KWETSBAAR WEZEN DAT VERANDERT. IEDEREEN BEVINDT ZICH IN EEN VOORTDURENDE TOESTAND VAN VERANDERING."

Brussel, dat hij versierde met dekschilden van mestkevers, Heaven of Delight (2002), zijn plastische werken die deel uitmaken van de publieke ruimte zoals De man die de wolven meet (1998), Searching for Utopia (2003) of Totem (2004), tot recente ensembles zoals Chapters I-XVIII en Pietas (2011).

In een interview met Hans-Martin Post legt Jan Fabre het concept van de tentoonstelling uit: "Ik heb 18 bronzen en 18 wassen sculpturen gemaakt, allemaal bustes. Je herkent er zowel de jonge als de zeventigjarige Jan Fabre in. Alle stukken hebben de oren van dieren of dragen hoorns. Net als Pinocchio. Die hoorns lijken op antennes. Ik beschouw de ene als een studie voor een zelfportret, de andere als een verlangen naar al wat anders en vreemd is. Het is een fysiognomiestudie. De perfect gepolijste bronzen beelden hebben iets weg van doodsmaskers. Dat komt omdat elk zelfportret in zekere zin een doodsmasker is. Alle beeldhouwwerken vloeien voort uit een postmortem stadium van het leven. (...) Deze sculpturen maken deel uit van een denkoefening over het menselijke lichaam. En waar moet je dan beginnen? Voor de spiegel. Je ontdekt daarin wie je bent, maar je ziet ook een stuk van de wereld. Wanneer je in de spiegel kijkt, zie je een kwetsbaar wezen dat verandert. Iedereen bevindt zich in een voortdurende toestand van verandering. Maar door die beelden te maken spot ik tezelfdertijd natuurlijk een beetje met mezelf. Je ziet de eigenzinnige Jan Fabre, de lompe Jan Fabre, de duivelse Jan Fabre en de domme Jan Fabre. Niet zonder enige ironie, uiteraard."

©Angelos

Koninklijke Musea voor Schone Kunsten van België, Brussel, zaal 54
 van 12.10.2012 tot 27.01.2013

De catalogus "Jan Fabre. Chapters I-XVIII Waxes & Bronzes" (NL/FR/EN) werd voor de gelegenheid opnieuw gedrukt. De toegang tot de tentoonstelling is gratis mits aankoop van een ticket voor de permanente collectie van de musea.

KUNSTMARKT
ARNE REYNAERT
 De magie van het niets

WIELAND DE HOON
 JOURNALIST

Voor Arne Reynaert begint een goed gesprek met aandachtig kijken. We worden dan ook energiek bij de mouw getrokken voor een rondleiding in zijn zonnige atelier: recht naar een voorstelling van zijn Haïtiaanse adoptiedochter van acht. Het is een beklijvend schilderij van een zwart meisje op een kleurig rubberbootje, dobberend op een ijle zee.

"Ik ben even sterk geëngageerd als artistiek gedreven. Einstein schreef ooit dat we niet alleen deel uitmaken van de natuur maar ook van de materie die ons omringt. Daar zo veel mogelijk respect voor trachten te hebben, ook voor de dingen buiten je directe territorium, geeft eigenlijk een heel comfortabel gevoel. Ik merk dat hoe meer je geeft, hoe meer je terugkrijgt. Aanvaarding en vertrouwen hebben daar veel mee te maken."

Hoe uit zich dat op jouw canvas?

"Enerzijds zijn mijn werken anekdotes vol emotie. Schoonheid en communicatie vind ik belangrijk in kunst: je verhaal op een leuke, poëtische manier brengen. Anderzijds gaat mijn werk over aanvaarding. In sommige van mijn werken laat ik drippings toe - uitlopende verflijnen - zodat het object het pure afbeelden overstijgt en een momentopname wordt waarin vergankelijkheid besloten ligt."

Je werken hebben iets zachts en rustgevends, vind ik.

"Vind ik een mooi compliment, want mijn werk weerspiegelt mijn eigen natuur. Toch is mijn leven bijwijken hectisch en stresserend. Vooral dit jaar gaat het hard met internationale tentoonstellingen en verkopen. Gefocust blijven, ook

op de praktische en zakelijke kant, is heel belangrijk. Soms denk ik dan aan topsporters. Dit voorjaar was er een incident naar aanleiding van een tentoonstelling in Casablanca: ik kreeg mijn schilderijen niet terug, de tussenpersoon had het mogelijk wat nonchalant aangepakt. Er kwam zelfs intimidatie aan te pas... Vreemd wanneer zoiets je overkomt. Gelukkig kreeg ik steun van vrienden, het consulaat en de Belgische ambassade."

Je exposeert toch vaak internationaal?

"Wat de kwaliteit is van zo'n expositie, of wat eruit voortvloeit, weet je nooit van tevoren. Er komt veel bij kijken: de locatie, de eventuele mede-exposanten, verzekering, transport, communicatie met het publiek... Ik heb graag dat die facetten van hoge kwaliteit zijn. In de VS is de opzet dikwijls heel commercieel. Dit jaar heb ik mogen exposeren op Times Square. Waar ik enorm dankbaar voor ben, is dat er een stuk verhuisd is naar de collectie van Lou Reed en Laurie Anderson. Een geweldige bevestiging, zeker omdat Lou Reed toch

Ain't we all fugitives - 2009, 130 x 100 x 5 cm

een van de grote New Yorkse artistieke iconen blijft. Hij zette destijds Andy Warhol uit The Factory... Kom even mee (toont ons een verstild werk - waterplassen bij eb op een rotsachtig strand - uit 2011: Very, very low tide at Cap Griz Nez). Ik schilderde dit met pigmentloze acrylaten vermengd met de as van een overleden vriendin. Ik deed eerst een test: as bleek veel te ruw om mee te kunnen schilderen. Ik moest die as eerst enkele uren met de hand vijzelen tot fijn pigment. Dat proces heeft mij enorm aangegrepen. Maar los daarvan: ik experimenteer graag met onconventionele technieken."

Ik zie een parallel met een conceptalbum van Lou Reed, Magic en Loss uit 1992, over een vriendin die sterft, wier as verstrooid wordt in de oceaan ...

"Ze zal eeuwig bestaan, door de daad alleen al. De materiële aanwezigheid van het 'niets' intrigeert me. Dat is geen contradictie. In de wiskunde en de geografie heb je het begrip bifurcatie: splitsing. Die splitsing is in de natuur belangrijk: een tak van een

boom kan niet splitsen als daar al iets is. Materie versus antimaterie: de leegte is erg belangrijk. Ook voor de mens: je kunt maar verlangen naar wat niet is. Dat drijft ons."

Het niets - de antimaterie - brengt ons in beweging?

"De rector van de KULeuven kocht een groot werk van me. Onze oudste dochter staat daar op afgebeeld met een vriendin. Op de achtergrond zie je grote holtes, gaten. Het kwam heel anekdotisch tot stand: in de Colruyt vroeg ze me wanneer ik die lekkere kaas nog eens zou kopen, die met gaatjes - die zijn het lekkerst. Intrigerend, toch? Antimaterie maakt materie mogelijk. Kijk naar wat gebeurt in het CERN, met de deeltjesversneller. Als kunstenaar ben ik vrij om daar in gedachten helemaal loos over te gaan. Een wetenschapper moet zich houden aan wat meetbaar is. En toch inspireren kunstenaars en wetenschappers elkaar."

"In mijn filosofie heb ik het ook over parallelle universums. De mens is een medium: we bouwen microscopen en deeltjesversnellers

die het bestaan aantonen van een ander universum, van andere dimensies dan waar we vertrouwd mee zijn. We komen in contact met wat we niet kennen. De meeste wetenschappers komen op een bepaald moment opmerkelijk genoeg toch met het spirituele in aanraking - hoe rationeel ze ook zijn. De noosphere van Teilhard de Chardin en Vladimir Vernadsky - alle kennis die we allemaal samen bezitten - kun je zien als een bol. Hoe groter die wordt, hoe groter de buitenoppervlakte ervan raakt aan wat we nog niet weten."

Wie of wat inspireert jou in de hedendaagse scene?

"Ik heb veel respect voor kunstenaars die - ook zakelijk - goed bezig zijn: Tuymans, Borremans, Jan Vanriet... die beïnvloeden en bevestigen mij ook artistiek. Of Jan Fabre: ik ging in het nieuwe museum van Zagreb kijken naar een beeld van hem - The man who's spitting on his own grave, temidden van grafzerken waarop Pillenkever, Behangertje, Minotaurus... gegraveerd staan. Alweer: materie, natuur,

en hoe we er allemaal deel van uitmaken. Indianen zeggen dat je mag oversteken naar het hiernaals: een gunst. De dood als verandering van materie. (fluistert) Echt weg ben je nooit."

"Het is een thema waarin ik gegroeid ben. Als beginnend kunstenaar legde ik de nadruk meer op wat er allemaal scheef zat in de maatschappij. Het conflict tussen de beschaving en het instinct. Toen was mijn werk heel grafisch: Alechinsky, een spootje Keith Haring ook, Cobra, veel Penck... Eind de jaren negentig ben ik dan gaan herbronnen in het realisme en het naturalisme. Veel meer leren kijken: naar licht bijvoorbeeld. Nu is elk schilderij een uitdaging die heel wat van me vergt. Het is een klassieker, ik weet het, maar het Noordzeelicht vind ik van het mooiste ter wereld."

Ben je erg productief?

"Ja, dat komt er nog bij. Ik maak vijftig à honderd doeken per jaar, ik maak enkele beelden en ik schrijf. Er is de druk om te exposeren, om te verkopen ook. Binnenkort

exposeer ik in Leuven in het 't Rood Huys met nieuw werk. Dat ben ik aan mijn fans verplicht, maar ik moet het wel nog maken. Voor de EU-gebouwen in Brussel ga ik een expositie samenstellen. Een tentoonstelling zie ik als een project van communicerende werken. Ik werk gelukkig samen met Johan Louvaert van kunsthandel Atmosfera in Heule (Kortrijk): een fantastische sparringpartner. Maar ook wanneer ik geen penseel vastheb, gaat het schilderen in mijn hoofd door. Een poos geleden droomde ik de nieuwe schilderijen. Dat is vermoeiend, want dan sta ik op en... tja."

Werk je lang aan een kunstwerk?

"Ja en nee. Het uitvoeren van een werk is als een geboorte, die hoeft niet lang te duren maar moet wel goed zitten, natuurlijk: het juiste moment, de nodige energie, relaxed en gefocust, maar het gaat vooral om wat eraan voorafgaat en wat erop volgt."

Je hebt succes en bewonderaars, maar je maatschappelijk engagement is niet verdwenen.

"In het kabinet van Joke Schauvliege hangen sinds enkele weken drie werken van mijn hand. Dat vind ik een hele eer. En tegelijk respecteer ik zo veel mogelijk mijn environment, kweek zelf met mijn echtgenote onze groenten... en geef geregeld terug: ik werk graag met zogenaamd moeilijk opvoedbare jongeren. Politiek boeit me ook: ik krijg geregeld politici over de vloer, van bijna alle kleuren - ik hou van kleur. Interessante gesprekken zijn dat, en ze waarderen mijn mening. Ik zie het, zeker nu, als een manier om iets terug te geven."

www.rein-art.be

Kunsthandel Atmosfera,
www.atmosfera.be,
Johan Louvaert, tel. 0495/286894

One two three one - 2012, 100 x 70 cm

Very, very low tide at Cap Griz Nez - 2011, 120 x 80 x 4,5 cm - acryl en menselijke as op doek

Sinds kort worden de ontvangstruimtes van de hoofdzetel van Société Générale Private Banking in Gent opgeluisterd met kunstwerken uit de collectie van Atmosfera waaronder werken van Arne Reynaert. Indien u dit wenst te bekijken, kan u contact opnemen met uw relatiebeheerder.